

عنوان مقاله:

فلسفه و فیلسوف نزد ابن سینا

محل انتشار:

دو فصلنامه پژوهش های هستی شناختی، دوره 11، شماره 21 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسنده:

زکریا بهار نژاد - عضو هیئت علمی گروه فلسفه و کلام اسلامی دانشکده الهیات و ادیان دانشگاه شهید بهشتی

خلاصه مقاله:

در این مقاله تلاش شده است تا با بررسی آثار ابن سینا، چیستی فلسفه و تعریف فیلسوف نزد وی تبیین و مورد تحقیق قرار گیرد. این روش مفید چند فائده است: ۱. آنکه دانسته می شود آنچه را که برخی (مانند ماجد فخری) از محققان تاریخ فلسفه، بدون تحقیق در باره دیدگاه ابن سینا گفته اند ناصواب و نادرست است. ۲. معلوم می گردد، مطالبی را که برخی از فیلسوفان پس از ابن سینا (مانند ملا صدرا) بنام خود وبدون استناد دادن آنها به وی آنها را در کتب خود ذکر کرده اند؛ متعلق به ابن سینا بوده است. ۳. این نتیجه را در بر دارد که فلسفه اسلامی را باید از سرچشمه اصلی آن آموخت و مرجعیت ابن سینا را پذیرفت - همان روشی که عبدالکریم شهرستانی در کتاب «الملل والنحل» آن را به کار برده است و در معرفی فلسفه اسلامی نظرات و دیدگاه ابن سینا را بر نظر و دیدگاه دیگر فیلسوفان مسلمان ترجیح داده و از او به عنوان «علامه القوم» یاد کرده است - نویسنده در این بررسی متوجه نکات ژرف و عمیقی در نظر ابن سینا شده است از جمله: ضرورت، دوام و کلیت که وی آنها را از اختصاصات فکر و اندیشه فلسفه پژوهی می داند، از مباحث مهمی است که در قرون بعدی در آثار فیلسوفانی مانند کانت می توان اهمیت آنها را مشاهده کرد. به عقیده نگارنده علی رغم سیطره فلسفه صدرائی بر فکر و اندیشه فیلسوفان معاصر ما، همچنان نظر عبدالکریم شهرستانی، صائب و قابل دفاع است و لازم است «مرجعیت» فلسفی ابن سینا را در پژوهشهای فلسفه اسلامی تداوم بخشیم و زوایای پنهان فلسفه وی را بگشائیم و مانند خود ابن سینا تا حد امکان از آمیزش مسائل فلسفی با مسائل کلامی و عرفانی بپرهیزیم. روش پژوهش در این مقاله، در مرحله نخست روش کتابخانه ای (ویا جمع آوری اطلاعات) و سپس با روش توصیفی تحلیلی انجام پذیرفته است.

کلمات کلیدی:

ابن سینا، موجود بما هو موجود، فلسفه اولی، حکمت، سفسطه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1529728>

